

Den ærede Landsthingsmand betegnede vel, hvori det Ubesjiede i det nævnte Medlems Uttringer skulde ligge, nemlig deri, at han havde brugt det Udtryk, at der hørte mere end menneffelig Laalmodighed til at vedblive — saaledes forstod jeg den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds — at høre paa de Grindringer, der jevnlig fra Rigsdagens Side skulde være fremsførte mod Ministeriet; men heri kan jeg ikke see, at der kan ligge Noget, som kan officere Rigsdagens Medlemmer, da det jo kun turde være en Følge af, at begge Parter hver paa sin Side staae meget fast og vedholdende paa deres Meninger.

Boserup: Den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) begyndte sit Foredrag med en Bebreidelse til Rigsdagen for, at den ikke havde fastholdt det af ham anførte, efter hans Mening, ene berettigede Standpunkt, nemlig at fordre, at Fællesforfatningen skulde forelægges Rigsdagen til Vedtagelse. Det vilde føre mig for vidt her at gaae ind paa at motivere min Anskuelse om, hvorvidt det var det rigtige Standpunkt for Rigsdagen at holde sig paa, og jeg kan saa meget mere undgaae denne Motivering, som jeg ikke er den ærede Landsthingsmand nogen Motivering skyldig, da han heller ikke har begrundet sin Mening. Men jeg skal i den Anledning dog tillade mig at ytre, at det forekommer mig, at det fra den ærede Landsthingsmands Standpunkt havde været rigtigere, dersom han, medens Grundlovsagen endnu var under Behandling, havde fremkommet med Endringsforslag, hvorved han forsøgte at bringe Sagen paa dette Standpunkt. Men bagefter at udtale, hvilke hans Anskuelser ere og paa hvilket Standpunkt man efter hans Anskuelse skulde have staaet, det formener jeg at være overflødig. Han har dernæst rettet det Spørgsmaal, den Opfordring til mig, at jeg skulde give en Kritik over Rigsdagens eller — som jeg antager han mener — begge Things Holdning overfor Regjeringen. Efter hvad der allerede er udtalt, og efterdi jeg antager, at denne Opfordring er fremsat uden synderlig Tænksomhed, da jeg maa finde det upassende, at han forlanger en saadan Kritik af mig, saa skal jeg ikke svare derpaa. Derimod skal jeg forsøge paa at op-

gjøre en Mellemregning med den ærede 2den Landsthingsmand for 11te Kreds (Schulin). Han har nemlig gjentaget, at han ikke har noget fuldkomment Begreb om Forholdet med det i Grundloven tagne Forbehold; men han sluttede sit Foredrag med — om jeg dengang var saa heldig at forstaae ham — at Regjeringen eller Ministeriet gjorde vel i ikke at indlade sig paa nogen Fortolkning af dette Forbehold. Lør jeg spørge, om det er rigtigt opfattet? (Schulin: Ja!). Altsaa, den ærede Landsthingsmand erklærer, at jeg dengang har været saa heldig at forstaae ham. Jeg er kommen meget videre ved denne Erklæring af den ærede Landsthingsmand; thi nu kan jeg forstaae, hvorfor han ikke har opfattet det hele Forhold. Det ligger temmelig nær, at han ikke har fulgt Forhandlingerne, og navnlig ikke har fulgt Forhandlingerne i Grundlovsagen i det andet Thing; thi Regjeringen har indladt sig paa Fortolkningen af det kongelige Forbehold, og jeg tillod mig igaar, rigtignok — troer jeg — paa en Tid, da den ærede Landsthingsmand havde forladt Thinget, at oplæse, hvad netop den ærede Premierminister har afgivet for en Fortolkning af dette Forbehold, og jeg skal tillade mig at gjentage denne Uttring af Premierministeren, for at overbevise den ærede Landsthingsmand om, at deri ligger Marsagen til, at han ikke har opfattet Sagen saaledes, som jeg fra mit Standpunkt har opfattet den. Den ærede Førsteminister sagde ved den tredie Behandling af Grundloven i det andet Thing: „Foruden den Udvei, Regjeringen har, at henholde Sagen“ — det er Grundlovsagen, der tales om, — „saa har den i Virkeligheden en betydelig Adkomst til at indvirke paa Sagens Udfald ved den Stilling, som Sagen har faaet ved det Forbehold, hvormed Danmarks Riges Grundlov blev vedtagen af Kongen. Kongen har jo forbeholdt sig at ordne Alt, hvad der er nødvendigt paa Grund af de øvrige Statsdeles særdeles Forhold til Danmark,“ og saa yttrede den ærede Førsteminister fremdeles: „Der kunde jo ogsaa være Spørgsmaal om, hvorvidt Regjeringen ikke ligefrem kunde være berettiget til at octroyere en Fællesforfatning, som udelukkede af Danmarks Riges Grund-